ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΑΡ. 7ον 4250

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 04. Δύσ. 6 λ. 51
Καλλιοπίου μάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 22.5, ἐλαχ. 8.2. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 765.6

"ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΣ,, ΑΝΕΥ ΠΥΞΙΔΟΣ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, ὅτε τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος ἐτίθετο ἤδη ἐκ τῶν ἐγγυημάτων ἐν ἴδῃ του τῇ κρισιμοτεραρέτητι, συνεστήσαμεν τὴν ἀνεξιν κυβερνήσεως ἀποτελουμένης ἐξ ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ συμπληρουμένης ἐκ τῶν ἐξεχουσῶν εἰδικοτήτων ἢ ἀξιόλογων ὑπαλλήλων. Μόνον μία αὐτὴ κυβέρνησις, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἠδύνατο νὰ προλάβῃ τὴν ἐπιβαλλομένην καταστροφήν, σημειωτέον δὲ νὰ περισώσῃ ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ περισωθῇ ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ ἐρείπια εἰς τὰ ὁποῖα μετέβαλε τὴν Ἑλλάδα ἡ ἄφρων πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὴν κατάστασιν ταύτην δὲν ἠνάγκασε μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ πλεῖστοι ὅσοι οἰκονομικοὶ ἐμπειρογνώμονες τοῦ τόπου, ἰδιαιτέρως ὁ κ. Μάξιμος. Τὴν κατάστασιν ταύτην κατενόησεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους καὶ αὐτὸς, τέλος, ὁ κ. Μαρῆς, φέρει δὲ βαρύτατας εὐθύνας, εἴτε διότι δὲν κατέστησε τοιαύτης κοινωνὸν τὸν κ. Βενιζέλον, εἴτε διότι προειδοποιήσας τοῦτον δὲν ἐπέμεινεν εἰς ἣν ὑποβληθεῖσαν παραίτησίν του. Ὁπωσδήποτε, ἐφ' ὅσον ὁ σχηματισμὸς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐπετύχθη (καθ' ἡμᾶς, ἴσως λόγῳ τῆς προκλητικῆς στάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου), παρετήσαμεν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν ἐνδιαφέρεται πλέον διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐν ἡσυχίᾳ, ἀλλὰ τοιαυτοτρόπῳ ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ εἰς ποίους λόγους ὀφείλεται ἡ σημερινὴ δυστυχία, τὴν ὁποίαν καλεῖται ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ διὰ ποίων μέσων θὰ κατορθώσῃ ν' ἀνακουφισθῇ. Διὰ τοῦτο δὲ ἐκαλέσαμεν ἔλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των, μὴ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἔχουν κάμει ἰδιαιτέρως μεταξύ των.

Τὸ προχθεσινόν μας ἄρθρον ἀπετέλει σαφῆ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχόντων: Ἀπεδείξαμεν δι' ἐπιχειρημάτων ἰσχυροτάτων ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος εὐδεμίαν ἔχει ἄλλην πολιτικὴν πλὴν τῆς καλύψεως εἰσαδήποτε ἀνάγκης δι' ἐξωτερικὰς δανείας, καὶ ὅτι μία καὶ μόνη οἰκονομικὴ πολιτικὴ διεγράφη ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν: ἡ τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως. Ἐναντίον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς παρ' οὐδενὸς οὐδέποτε διετυπώθη ἀντίρρησις. Ἀντιρρήσεις διετυπώθησαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐπιτεύξεως τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος, οὐδέποτε δὲ ἠμφισβητήσαμεν, ὅτι ταύτας προεκαλέσαμεν ἢ πλήρως καὶ ἡμεῖς συνεμερίσθημεν.

* * *

Δὲν ἀπηντήσαμεν εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὅτι οὗτος οὐδεμίαν γνώμην ἔχει ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἀλλ' ἀρκεῖται ν' ἀκούῃ τὰς γνώμας τοῦ κ. Μαξίμου. Ἀφοῦ, ὅμως, ἡ συνάδελφος καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην μας, εὐχαρίστως ἀπαντῶμεν ὅτι θεωροῦμεν ἀξιοζήλευτον προτέρημα δι' ἕνα ἀρχηγὸν κόμματος νὰ ἐκλέγῃ τοὺς εἰδικούς του συμβούλους, τόσον ἐπιτυχῶς, ὅσον καὶ οἱ ἀντίπαλοί του μετὰ προσοχῆς ν' ἀκούσουν τὰς ἐκφερομένας ὑπ' αὐτῶν γνώμας. Ἐὰν τὸ αὐτὸ συνέβαινε καὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν δυσκαρεστον θέσιν ν' ἀκούῃ ἐσεις ἥκιστα κολακευτικοὺς χαρακτηρισμοὺς συνήθως ἀκούει καὶ ἤκουσε παρὰ τῆς γνωστῆς ἐν Λονδίνῳ «προσωπικότητες», ὁ δὲ τόπος μας δὲν θὰ ὑρίσκετο τὰς σημερινὰς συνεπείας τοῦ «παντογνώστου» κυβερνήτου του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ «σχέδιον Μαξίμου», τὸ ὁποῖον εἶδε τὸ φῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας», ἡ πατρότης του ἦτο ἀρκετὰ σεβαρά, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην τῶν ἰδιαιτέρων συστάσεων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ νὰ τύχῃ τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης. Ἐκτὸς ὅμως τούτου εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἐὰν τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν ἔσπευσε νὰ τὸ υἱοθετήσῃ, ἔπραξε τοῦτο ἀκριβῶς διότι ἐπεθύμει νὰ διευκολύνῃ τὴν κυβέρνησιν πολιτικῶς καὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ αὕτη ἐτι, μηδὲν πράγμα ἔχουσα, ἀναγκάζεται ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν στηριζομένη ἐπὶ σχεδίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ σχεδίου Μαξίμου, οὐδὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, ἀφοῦ εἰ ἀριθμοὶ τοῦ καλύμματος τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐν σχέσει μὲ τοὺς σημερινούς, ἐμιλοῦν ἐπαρκῶς ἀφ' ἑαυτῶν.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ἔτι τὰ παραγωγικὰ ἔργα, ἢ ἵδρυσις ἰνστιτούτων καὶ κήπων, δὲν ἀποτελοῦν πρόγραμμα, ὡς νομίζει ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλὰ μέρος προγράμματος καὶ τοῦτο μόνον ἐφ' ἕσον ἐξετελοῦντο ὡς τὰ ἀντελήφθη ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις. Δὲν θὰ μᾶς πείσῃ δέ ἡ συνάδελφος ὅτι ὑπέθεσέ ποτε ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις των θὰ ἔδιδε λαθῆν εἰς τὰς γνωστὰς καταχρήσεις καὶ σπατάλας —ὡς τὰ ἔργα ὁδοποιΐας— οὔτε ὅτι ἡ ἀπαρχὴ των θὰ ἐγίνετο διὰ κεφαλαίων τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἐξησφαλίσθη ἡ ἐξεύρεσις. Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις παραγωγικῶν ἔργων ἦτο τόσον εὐχερὴς καὶ ἁπλῆ ὅσον τὴν ἐφανταθη ὁ κ. Βενιζέλος, ποῖον κράτος θὰ κατετρύχετο ὑπὸ τῶν δεινῶν τῆς ἀνεργίας καὶ λοιπῶν κοινωνικῶν προβλημάτων;

* * *

Ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἔλλειψιν καλῆς πίστεως ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἐγράψαμεν ὅτι ἡ ἀναπτυξις τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν θὰ ἐπετυγχάνετο διὰ τῶν ἀδήλων πόρων. Ἡμεῖς εἴπομεν ἔτι διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κεφαλαίου θὰ ὠγκοῦντο οἱ ἀδηλοι πόροι διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον δύνανται νὰ ἐλπίσῃ ἡ Ἑλλὰς ὅτι θὰ θεραπεύσῃ τὴν παθητικότητα τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρωμῶν της.

Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἀπέδειξεν ἐμπράκτως ὅτι οὐδεμίαν ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου αἰσθάνεται «μοχθηρίαν»: Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἄλλοτε, ἀφηφήσαντες κάθε παρεξήγησιν, ἀνεγνωρίσαμεν τὴν ἐρθεότητα τῆς ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς. Εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἀντιθέτως, δὲν διαφωνοῦμεν σήμερον μόνον μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, ἀλλ' ἀνέκαθεν. Διεφωνήσαμεν διότι οὐδὲν οἰκονομικὸν πρόγραμμα εἶχε ποτέ, διότι ἡ σκέψις αὐτοῦ ὑπῆρξε «ράθυμος» ὅταν, κρύπτων τὴν κεφαλήν του ὡς στρουθοκάμηλος, ἠρνεῖτο ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κρίσιν καὶ νὰ προλάβῃ τὴν ἐπερχομένην καταστροφήν. Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅτε ἐπῆλθον αἱ συνέπειαι τὰς ὁποίας μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, ἀτυχῶς, προείπαμεν, κινεῖται μόνον διὰ νὰ προκαλέσῃ, καὶ ὡς μόνην λύσιν τῆς καταστάσεως προσδοκᾷ τὴν ἐξωθεν βοήθειαν, ὡς οἱ Ἑβραῖοι «τὸ μάνα ἐξ οὐρανοῦ»...

Ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ ἐλπίζομεν ἔτι τὸ Λαϊκὸν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα ἔχουν λάβει ὡρισμένας ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν εἰς τὸ μέλλον πολιτικὴν καὶ διὰ τοῦτο προεκαλέσαμεν ταῦτα νὰ εἴπουν τὴν γνώμην των, τὸ ταχύτερον. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ἔτι καὶ ταῦτα θὰ παρουσιασθοῦν πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μὲ τὴν αὐτὴν κενότητα ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος μὲ τὴν ὁποίαν ἀείποτε ἐνεφανίσθη ὁ κ. Βενιζέλος, μετ' ἴσης αὐστηρότητος θὰ ἐπικρινωμεν τὴν πρᾶξίν των.

Ἀπὸ τὰ θέατρα

Ὁ «Γυρισμὸς»

Μαρίκα-Κυβέλη-Μελᾶς

Ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς Ὀ' Νὶλ εἶχε κάμει ἐπιτυχέστατα τὴν ἐμφάνισίν του ἐνώπιον τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ τὸ περασμένο καλοκαίρι μὲ τὸ ἔργον «Πόθοι κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες», τὸ ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ θίασος Βεάκη. Ἐθεωρήθη συνεπῶς εὐτυχὴς ἡ ἰδέα τοῦ νέου καλλιτεχνικοῦ συνασπισμοῦ Κυβέλης — Μαρίκας — Μελᾶ ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του μὲ τὸ τελευταῖον, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἔργον τοῦ ὑπερποντίου ποιητοῦ. Δυστυχῶς ὅμως ὁ Ὀ' Νὶλ τοῦ πένθους ποὺ ταιριάζει στὴν Ἠλέκτρα, ὁ Ὀ' Νὶλ τοῦ «Γυρισμοῦ» ἐφάνη πολὺ κατώτερος τοῦ ἑαυτοῦ του. Δὲν φανταζόμεθα νὰ συνέτεινεν εἰς τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐπαίχθη τὸ πρῶτον μέρος μόνον μιᾶς τριλογίας, ἢ μᾶλλον ἑνὸς ἐκτεταμένου δράματος. Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὸ ἔργον ὁλόκληρον, ὁπωσδήποτε ὅμως θὰ ἦτο πολλὴ ἀφέλεια νὰ φαντασθῇ κανεὶς, ὅτι εἶνε δυνατὸν ν' ἀποκτᾷ ποιητικὴν πνοὴν ἐργασία, ἡ ὁποία ἤρχισε μὲ τὴν κατασκευὴν πεζοτάτων λογικῶν σωρειτῶν. "Ὅτι εἶνε πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐγκατεσπαρμέναι σκηναὶ θεατρικῶς ἢ δραματικῶς ἰσχυραί, δὲν τὸ ἀμφισβητοῦμεν. "Ἄλλως τε τοιαῦται σκηναὶ —μία ἢ δύο— ὑπάρχουν καὶ εἰς τὸ παιχθὲν τμῆμα τοῦ δράματος. Τοῦτο ὅμως δὲν φανταζόμεθα νὰ σώζῃ μίαν ἐργασίαν κατὰ θάσιν σφαλεράν. "Ἄλλως τε, εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων σκηνῶν γίνεται αἰσθητὸν, ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀφέθη ἐλεύθερος νὰ δημιουργήσῃ, ἀλλ' ὑπετάγη δουλικώτατα εἰς τὰς ἀντιλήψεις μιᾶς ἰατροφιλοσοφικῆς σχολῆς. Τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ Φροῦδ ἐπέδρασε τόσον ἰσχυρῶς ἐπὶ πολλῶν συγχρόνων συγγραφέων, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Βιεννάϊος καθηγητὴς καὶ αἱ θεωρίαι του ἔχουν ἀξίαν, ἀλλ' ὅτι οἱ σύγχρονοι συγγραφεῖς καὶ τὰ ἔργα των εἶνε ἀσθενικά. Δὲν ἐδιάβασε βεβαίως τὸν Φροῦδ ὁ Σοφοκλῆς διὰ νὰ γράψῃ τοὺς ἀκολούθους στίχους:

Σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ [νομφεύματα·
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν [βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. Ἀλλὰ ταῦθ' [ὅτῳ
παρ' οὐδὲν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον [φέρει.

Τοιαυτοτρόπως, ὁ Φροῦδ ἐδιάβασε τὸν Σοφοκλῆ ὅταν καθώριζε τὸ «Oedipus—komplex». Αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορὰ μεταξὺ ποιητῶν καὶ κατασκευαστῶν ἔργων. Οἱ πρῶτοι ἀντλοῦν τὰς συγκινήσεις των ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς φύσεως, ὥστε οἱ ἐπιστήμονες νὰ εὑρίσκουν εἰς τὰς ποιήσεις των τεκμήρια ἀληθείας· οἱ δεύτεροι πορεύονται διὰ τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν φύσιν, διὰ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ἀλήθειαν. Τέτοιος ἀποδεικνύεται μὲ τὸ ἔργον του αὐτὸ καὶ ὁ Ὀ' Νὶλ. Διαφαίνεται ὅλη ἡ πρόθεσίς του νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς φροϋδικὰς θεωρίας, κατασκευάζων ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὴν πλοκὴν ἑνὸς ἔργου φαντασίας. Μία κόρη ταπεινὴ τὸν πατέρα της καὶ αἰσθάνεται ἐρωτικὴν κλίσιν πρὸς τὸν ἐρωμένον τῆς μητρός της, ὁ ὁποῖος... ὁμοιάζει εἰς τὸ ποόσωπον μὲ τὸν πατέρα της καθ' ὃ ἐξαδελφός του· ἡ μητέρα, ἀντιπαθεῖ τὴν κόρην της καὶ αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν ἀγάπην πρὸς τὸν υἱόν της. Ἡ κόρη μισεῖ τὴν μητέρα, ὄχι τόσον διὰ τῆς διαγωγήν της, ὅσον ἐπειδὴ τῆς κλέπει τὴν ἀγάπην τοῦ πατρός· ὁ ἀδελφὸς αἰσθάνεται —λέγει τὸ πρόγραμμα— ἐρωτικὴν κλίσιν πρὸς τὴν ἀδελφὴν, προφανῶς ἐπειδὴ ἡ νέα ἔχει τὰ μαλλιὰ καὶ τὸ χρῶμα τῆς μάννας των. Oedipus — komplex! Κακότεχνος ἐγκεφαλικὴ κατασκευὴ μιᾶς ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ βάσει φροϋδικῶν ρετσετῶν. Τέτοια ἔργα δὲν ἠμποροῦν νὰ συγκινήσουν, διότι φαίνονται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πλαστά. "Ἄλλως τε καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ συγγραφέως νὰ συγχρονίσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν παιδιῶν του συμβάλλει ἔτι περισσότερον εἰς τὸ νὰ φανῇ ἡ «λογικὴ κατασκευὴ» τοῦ ἔργου του. Δὲν ὑπάρχει ποίησις, ἀλλ' ἐπίμοχθος ἐγκεφαλικὴ ἐργασία, ὑπολογισμοί, αὐθαιρεσίαι πλοκῆς. Ὁ κόσμος ἐοστάζει ἐφέτος τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Γκαῖτε. Ὁ ἀ-

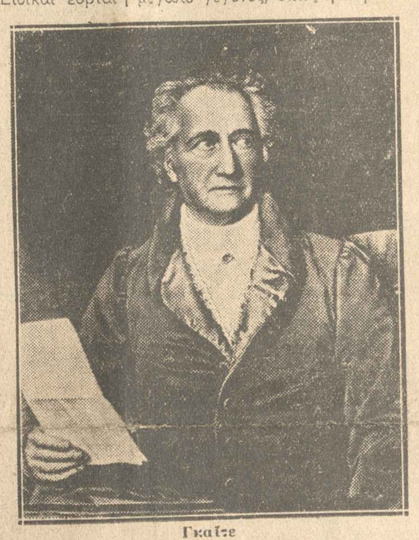

Γκαῖτε

θάνατος Γερμανὸς ποιητὴς ἔχει ἀποκαλύψει ἐπανειλημμένως τὸ μυστικὸν τῆς δημιουργίας του, καὶ καλὸν θὰ ἦτο νὰ τὸ προσέχουν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν τέχνην: οὐδέποτε ἔγραφεν ὁ Γκαῖτε, ἂν δὲν τοῦ παρεῖχεν ἀμέσους συγκινήσεις τὸ θέαμα τῆς ζωῆς· ἀνῆγεν εἰς σύμβολον ὅ,τι τοῦ ἐνεφανίζετο ὡς πραγματικὸν γεγονός· δὲν ἀντίκρυζε ποτὲ τὴν φύσιν θεωρητικῶς προκατειλημμένος· ἀπὸ τὰ πράγματα ἔρθανεν εἰς τὰς ἰδέας, ὄχι ἀπὸ τὰς ἰδέας εἰς τὰ πράγματα. Διὰ τοῦτο ὑπάρχει ἀλήθεια καὶ αἰωνιότης εἰς τὴν δημιουργίαν του.

Ἀλλ' ἡ παράστασις τοῦ ἔργου εἰς τὸ «Κεντρικὸν» εἶχε τὴν ἀξίαν της, λόγῳ τῆς συμπράξεως τῶν δύο πρωταγωνιστριῶν τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς. Τὸ δρᾶμα θὰ παρείρχετο ἀσφαλῶς ἀπαρατήρητον ἂν ἐπαίζετο ἀπὸ δευτερευούσας δυνάμεις, ἐνῷ τώρα ἠναγκάσθημεν νὰ τὸ παρακολουθήσωμεν μὲ προσοχήν. Εἶνε ἐπικίνδυνον —ἴσως καὶ ἀπρεπὲς— νὰ κάμῃ κανεὶς συγκρίσεις μεταξὺ τοῦ παιξίματός των. Ὀπωσδήποτε ὅμως δέον νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ Μαρίκα ἦτο περισσότερον εἰς τὸ εἶδός της, παρὰ ἡ Κυβέλη εἰς τὸ ἰδικόν της. Ἡ θαυμαστὼς διαυγὴς φωνὴ τῆς Κυβέλης κατῆλθεν εἰς βαθυτέρους τόνους, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν διασώζεται πλέον τὸ χρῶμά της, ἡ φωτεινὴ χαρά, ποὺ κρύβει μέσα της. Μόνον ὅπου ἐποικίλλετο κάπως ὁ ρόλος της —εἰς τὴν δευτέραν λ.χ. πρᾶξιν— ἡ κυρία Κυβέλη ἠδυνήθη νὰ δώσῃ πληρεστέρανες ἔκφρασιν εἰς τὸ τάλαντόν της. Ἡ κυρία Μαρίκα, ἀντιθέτως, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παίξῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέσα εἰς δραματικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ νὰ δώσῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργου, ὅλον τὸ μέτρον τῆς μεγάλης τραγικῆς της δυνάμεως. Εἶχε μάλιστα στιγμὰς —εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης πράξεως— ὅπου ἡ τραγικὴ φωνή της —«πατέρα!»— φθάνουσα εἰς τὴν διαπασῶν, προεκάλει ρίγη συγκινήσεως. Τὸ παίξιμον καὶ τῶν δύο πρωταγωνιστριῶν ἦτο γενικῶς συγκρατημένον, ἐκτάκτως ἐπιμελημένον, ἡ δὲ χάρις καὶ ἡ εὐγένεια τῆς σκηνικῆς των ἐμφανίσεως ἐτόνωνε τὴν ὅλην καλλιτεχνικὴν εἰκόνα.

Ἡ σκηνοθεσία ἐπιτυχὴς καὶ αἱ σκηνογραφίαι πλούσιαι καὶ καλῶς ἐκτελεσμέναι. Γενικῶς ἡ παράστασις ἦτο ἀπὸ τὰς ὀλίγας, ποὺ βλέπομεν κατὰ μακρὰ διαλείμματα εἰς τὰ θέατρά μας, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ πράγματι ἀτυχία, ὅτ' δὲν εὑρέθη καταλληλότερον ἔργον διὰ νὰ σφραγίσῃ τὸν μὲ ἀπόλυτον «θεατρικὴν» ἐπιτυχίαν μίαν ἐκτέλεσιν, ἡ ὁποία ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως ἦτο ἀρίστη.

ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Ἓν ἄρθρον τοῦ Λουνατσάρσκυ διὰ τὸν Γκαῖτε

Τὴν 22αν, 23ην καὶ 26ην τοῦ παρελθόντος Μαρτίου τρεῖς πανηγυρικαὶ ἑσπερίδες ἐγκαινίασαν τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Γκαῖτε εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Οἱ ραδιοσταθμοὶ μὲ τὰ μεγάλα κύματα μετέδωσαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοὺς ἐκφωνηθέντας πανηγυρικούς. Τὴν 9ην Ἀπριλίου θὰ δοθῇ μεγάλη συναυλία μὲ συνθέσεις τῶν Μπετόβεν, Σοῦμπερτ, Σούμαν, Λίστ καὶ Βάγνερ ἐπὶ ἐμπνεύσεων τοῦ Γκαῖτε.

Ἡ κρατικὴ βιβλιοθήκη, ἐξ ἄλλου, τοῦ «Μάλι Τεάτρ» τῆς Μόσχας διωργάνωσεν εἰδικὴν ἔκθεσιν μὲ θέμα «Ὁ Γκαῖτε καὶ τὸ θέατρον», εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκτεθοῦν αἱ γερμανικαὶ καὶ αἱ ρωσσικαὶ σειραὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ποιητοῦ, αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ διοράματα τῶν σκηνοθεσιῶν διαφόρων ἔργων του καὶ ἄλλα σχετικά. Ἑτοιμάζονται ἐπίσης καὶ ἐκδόσεις μελετῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων: «Ἡ λογοτεχνικὴ κληρονομία τοῦ Γκαῖτε» τοῦ Μ. Ροζάνοφ, «Ὁ Γκαῖτε, ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ κοινωνία του» τοῦ Α. Λουνατσάρσκυ, «Ὁ Γκαῖτε καὶ ὁ ρωσσικὸς κόσμος», «Ὁ Γκαῖτε καὶ ἡ μουσική», «Ὁ Γκαῖτε καὶ ἡ ζωγραφική». Ἐν γένει δὲ τὰ Σοβιὲτ ἀπέδωκαν πολλὴν σημασίαν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ μεγάλου Ποιητοῦ.

Εἰς μίαν τῶν πανηγυρικῶν ἑσπερίδων ὡμίλησεν ὁ ἐπίτροπος τῆς Παιδείας Α. Λουνατσάρσκυ, τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ τὸ εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἰσβέστια» εἰδικὸν ἄθρον του, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁ Κόσμος τιμᾷ τὸν Γκαῖτε», ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον, καθ' ὅτι παρουσιάζει τὰς ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ ἀντιλήψεις τῶν ἰθυνόντων τὸ ἐν Ρωσσίᾳ Σοβιετικὸν καθεστώς.

* * *

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Γκαῖτε προσλαμβάνει ἐξαιρετικῶς εὐρὺν καὶ θριαμβευτικὸν χαρακτῆρα. Εἰδικαὶ ἑορταὶ διοργανοῦνται εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Γερμανογλώσσους χώρας. Ἀλλὰ καὶ πέραν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Γερμανίας, παντοῦ «ὁ κόσμος» ἑτοιμάζεται νὰ ὑποκλιθῇ βαθύτατα πρὸ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκχύσῃ καταρράκτας ἀκαδημαϊκῆς εὐγλωττίας εἰς τὸ βάθρον τοῦ ἀθανάτου ἀνδριάντος του.

Τί σημαίνει ὅμως ἡ λέξις «κόσμος»; Μήπως ὁ κόσμος εἶνε ἡνωμένος; Μήπως τώρα εἰς αὐτὸν τὸν κατακομματιασμένον κόσμον, εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ κάποια γενικὴ ἰδέα, κάποιο γενικὸν αἴσθημα, κάποια γενικὴ πεσσᾶς; Φυσικά, ὄχι. Καὶ ἂν εἶνε δυνατὸν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτῆς, νὰ συγκαλυφθοῦν μὲ φράσεις ὑποκριτικὰς αἱ ἀντιφάσεις, αἱ ὁποῖαι κατασπαράζουν τὴν Εὐρώπην, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συγκαλυφθῇ τὸ κολοσσιαῖον χάσμα, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὸν παλαιὸν κόσμον ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν νέον: τοὺς ἀστοὺς ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, ἀπὸ τὴν παγκόσμιον τάξιν τῶν ἐργαζομένων.

Ἐν ὅσῳ οἱ ἀστοὶ θὰ εἶνε οἱ οἰκονομικοί, πολιτικοί, καὶ πνευματικοὶ ἡγεμόνες, ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Γκαῖτε θὰ φέρῃ καθαρῶς ἀστικὸν χαρακτῆρα. Ἴσως μόνον ποῦ καὶ ποῦ, εἰς ἐογατικάς τινας συγκεντρώσεις καὶ εἰς τὸ τύπον τῶν ἐργαζομένων, θ' ἀκουσθῇ κάτι τὸ πραγματικόν, κάτι τὸ ἀληθινόν, διὰ τὸν Γκαῖτε. Διότι, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ πνευματικὰ ζητήματα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Γκαῖτε, τὸ πραγματικὸν καὶ τὸ ἀληθινὸν δύναται νὰ τὸ εἴπῃ μόνον ἡ τάξις ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ μέγα ἤδη μέρος, ἀνήκει ἡ σύγχρονος ἐποχή καὶ εἰς τὴν ὁποίαν —τὸ καὶ κυριώτερον— ἀνήκει τὸ μέλλον.

Προσφάτως μόλις ἐωρτάζετο ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ Χέγκελ. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ παραλληλίσῃ κανεὶς τὰς δύο αὐτὰς ἑκατονταετηρίδας. Ὑπὸ διαφόρους, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εὐγενεῖς, προφάσεις δὲν ἐπεράπη εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ρωσσίας νὰ εἴπουν τὴν γνώμην των διὰ τὸν Χέγκελ εἰς τὸ εἰδικὸν συνέδριον τοῦ Βερολίνου. Κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον, εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Γκαῖτε εἰς τὴν Βεϊμάρην, ὅπου προσεκλήθη καὶ ἡ χώρα μας, ὑπὸ λίαν «ἀντικειμενικὰς καὶ εὐγενεῖς» προφάσεις, δὲν ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους μας.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Γκαῖτε, θὰ προσπαθήσουν νὰ δημιουργήσουν, γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά του, παράδοσιν καθαρῶς ἀστικήν.

"Ὀχι—ὁ κόσμος δὲν εἶνε ἡνωμένος! Ἐὰν ἡ ἐργαζομένη τάξις ἦτο εἰς θέσιν, εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, νὰ συμμετάσχῃ εἰς ἕνα τόσον μεγάλο γεγονὸς, ὅπως ἡ παροῦσα ἑκατονταετηρὶς, ὁ ἑορτασμὸς θὰ μετεβάλλετο εἰς ἀγῶνα, εἰς ἀγῶνα διὰ τὸν Γκαῖτε. Ἐάν, ὅμως, ὁ κόσμος δὲν εἶνε ἡνωμένος, ἐάν ὑπάρχουν δύο κόσμοι, τίθεται τότε τὸ ἐρώτημα: ποῖα, λοιπὸν, εἶνε ἡ στάσις τοῦ δευτέρου αὐτοῦ κόσμου, τοῦ ἰδικοῦ μας κόσμου, τοῦ νέου κόσμου, τοῦ σφριγηλοῦ κόσμου, τοῦ κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ μέλλον, ποία ἡ στάσις του ἔναντι τοῦ Γκαῖτε;

Μήπως πρέπει νὰ εἴπωμεν: «Ὁ Γκαῖτε εἶνε ἰδικός σας, καὶ δὲν ἔχουν δοσοληψίας μαζί του;» Ἢ πρέπει ἀρά γε νὰ εἴπωμεν: «Ὁ Γκαῖτε εἶνε ἰδικός μας καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνάγκη νὰ περιφόεσθε γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο του μνῆμα, καὶ γύρω ἀπὸ τοὺς ἀθανάτους καρποὺς τῆς δημιουργίας του»; Ἢ μήπως πρέπει, τέλος, νὰ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η μετά μεσημέρι συνάντησιν όλες...

Ἐκκλησίαι
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (2 παρασκάτες). «Ὁ Γνησίος»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σημεῖα καὶ τέρατα».
ΤΡΙΑΝΟν. Ἀργεῖ. Ἀέριον «Διαπορεία γνησιόν».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἄχ, φτέκε ἡ μεντονέτα».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Πεφιδίνος 100 %».
ΙΝΤΕΑΛ. «Οἱ λαθρέμποροι τῆς Σπαρτάκης».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ Διαβόλακος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀλλοιώτος ἐστί;»
Β Κύκλος (ὁδ. Ἕρμου 142). «Ἀγάπη».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Οἱ ἄφρες πανηγυρίσανε».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σημαῖα τοῦ Μπουκανιόν».

Συνοικιακοί

ΑΡΗΣ. «Ὁ Πολυπόθ' Ἑβραῖος».
ΑΧΙΑΛΕΙΟΝ. «Ὁ χορὸς τῆς ὀνειρας».
ΚΡΙΝΟν. «Ὁ Ἔρως τῆς Ἑλλάς. «Ζῶμε Ὑποψιάν».
ΕΤΟΥΑΛ. Χαρωλὸ Λόυδ.

Πειραιώς

ΔΗΜΟΤΙΚΟν. 6 μμ. «Ρίδων τῆς Βιένναις».

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΕΛΠΡΑΣΙΟν (429 μ.). 9.30 μ.μ. Κονσέρτο βιολί: Ἔργα Σουάν, Φρίδλιαμ, Σαρμάζ, Κίρκβοὶ-Κέρν. 10.55 μ.μ. Πιάνο: Συνθέσεις Σάνιατερ, Σοπέν, Νατεμκοῦ, Σαίν-Σάνς.

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 9.10 μ.μ. Διάφορα τραγούδια. 9.45 μ.μ. Μάκβεθ, ἔργον Λεύδν. Ἡ φιλαρμονικὴ ὀρχήστρα τῆς Βιέννης. 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Μιλάνον, Γενοῦν, Τορίνον, Τεργέστης). 8.30 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Μετάδοσις.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟν (394 μ.). 9 μ.μ. Τραγούδια: Παρανίνον, Φρεδιανίνα, Γρηγορεσκοῦ. 9.20 μ.μ. Σύμφωνο: Κοντοφνῆ Βενάβρα. 10.15 μ.μ. «Λυκόνερο Σκηφοκόνα» τοῦ Σοῦμαν.

ΛΟΝΔΙΝΟν (355 μ.). 8.35 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10.20 μ.μ. Ἀναμετάδοσις.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 8.30 μ.μ. Μεταδόσεις ἀπὸ Πόστμπαντ: Ἔργα τῆς «Τσεχοσλοβακικῆς νοῦβελ».

ΡΩΜΗ (441 μ.). 9.45 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ἔργα: Ρόσσινι, Σταμφονίνι, Σπρέκελς: «Συμφωνία» κεμπίκ. Μανοῦζο, Γαρίνι, Κάρλο Δε. Βόνγο.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.). 8.15 μ.μ. Ὀπερέττες. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10 μ.μ. Ἀγγλέττες. 10.30 μ.μ. Βραδυνὴ ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Σπανιόλικα.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἠθικὴ

Ὁ παρελθὼν ἦτο σημεῖον στίβοῦς τοῦ. Ἡνοίγη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ὑπεγράφοντο μυθίαι, ἐπὶ ὁρφοῦ ἤρχισε μία σειρὰ ἐπιστολῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ.λ.π. ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΙΤΑΛΙΑ ΘΑ ΠΡΟΤΕΙΝΗ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀποκλίνει εἰς τὴν ἰδέαν περὶ διαβαθμίσεως τοῦ προβλήματος τῶν παραδουναβίων χωρῶν, οὕτως ὥστε ν' ἀποφευχθοῦν αἱ μακραὶ ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις ἐν Λονδίνῳ, αἱ ὁποῖαι ἄλλως θὰ ἐκινδύνευον νὰ ἐκφυλισθοῦν, νὰ ἐνισχυθοῦν δὲ ἀμέσως τὰ κράτη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα, διατρέχουν μεγαλύτερον κίνδυνον οἰκονομικῆς καταρρεύσεως. Κατὰ τὸν ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου», τὴν ἄποψιν ταύτην ἐπρόκειτο νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν Λονδίνῳ ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀνακοινωθὲν τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ἐξ Ἀθηνῶν μεταδίδει τὰς ἐπισήμους Ἑλληνικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν. Κατὰ τὰς ἀπόψεις ταύτας, θὰ ἔπρεπε νὰ προβλεφθῇ ὅπως μὴ θιγοῦν ὁπωσδήποτε τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων, γειτόνων τῶν παραδουναβίων, κρατῶν, ὁπότε τὰ τελευταῖα ταῦτα θὰ ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ προσφύγουν εἰς ἄλλους συνδυασμούς. (Σ. «Π.». Αἱ σχετικαὶ ἀντιλήψεις τῶν κύκλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐνταῦθα χθές).

Ἤδη, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις, αἱ Παρισιναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τηλεγράφημα ἐκ Βέρνης, ἡμιεπισήμου προελεύσεως, καθ' ὃ ἡ Ἑλβετικὴ κυβέρνησις παρακολουθεῖ μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν κίνησιν περὶ οἰκονομικοῦ συνασπισμοῦ τῶν παραδουναβίων χωρῶν. Κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, οἱ Ἑλβετικοὶ κύκλοι τονίζουν σχετικῶς ὅτι ὁ σχηματισμὸς ὁμοσπονδίας τῶν παραδουναβίων, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη θὰ παραχωρήσουν δασμολογικὸν καθεστὼς προτιμήσεως (πρεφερανσιὲλ) μὴ ἐφαρμόσιμον εἰς τρίτας χώρας, ἐνδιαφέρει σοβαρώτατα τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλβετίας. Ἐπομένως ἐπιβάλλεται νὰ ἐρωτηθῇ καὶ αὕτη ἂν συγκατατίθεται εἰς τὸ σχέδιον.

Ἡ ἐντύπωσις τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων κύκλων ἐκ τῆς Ἑλβετικῆς ταύτης ἀνακοινώσεως, εἶνε ὅτι πρόκειται περὶ ἐμμέσου προειδοποιήσεως, ἀλλὰ τυπικοῦ μᾶλλον χαρακτῆρος.

ΥΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΠΑΡΑΣΧΕΘΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6' (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ γενικὴ προσοχὴ στρέφεται εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία καὶ μόνη θ' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ σχεδίου τῆς παροχῆς βοηθείας εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομικὴ καταστροφὴ δύναται νὰ ἔχῃ ἀνυπολογίστους συνεπείας, ἰδίᾳ τοιαύτας συνεπείας θὰ ἔχῃ ἐνδεχομένη οἰκονομικὴ κατάρρευσις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ ἐνδεχομένη διαφωνία τῶν Δυνάμεων ἐν Λονδίνῳ θὰ εἶχε καταστρεπτικὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία προσπαθοῦν ἀκριβῶς νὰ προλάβουν διὰ τῆς ἀποδοχῆς σχεδίου ἐπιτρέποντος ν' ἀντιμετωπισθοῦν αἱ μᾶλλον ἐπείγουσαι ἀνάγκαι τῶν μικρῶν κρατῶν. Μεταξὺ τῶν ὅρων τῆς παροχῆς συνδρομῆς φαίνεται ὅτι εἶνε ἡ ἀποδοχὴ διεθνοῦς ἐλέγχου.

Τ' ἀναγκαιοῦντα χρήματα θὰ δοθοῦν, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, ὑπὸ γαλλικῶν τραπεζῶν κατὰ μέγα μέρος μὲ τὴν ἐγγύησιν τῶν τεσσάρων Μ. Δυνάμεων, ἰδίᾳ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἐκ Λονδίνου πληροφορία τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων» ἡ μεταδοθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ Χαβᾶς καὶ ὁμιλοῦσα περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπὸ τῶν παραδουναβίων χωρῶν πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου, διαψεύδεται κατηγορηματικῶς.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΚΑΙ Ο ΜΟΥΣΑΝΩΦ

ΣΟΦΙΑ, 6. (Ἀθην. Πρακτ.).—Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μουσάνωφ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στεφάνωφ, ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Μονσίλωφ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Χρέους κ. Στογιάννωφ, ἐκπονοῦν τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς συστάσεις τῆς Κ.Τ.Ε., αἵτινες εἶχον διαβιβασθῆ δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Μουσάνωφ.

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις θὰ ἐκθέσῃ τὴν δεινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὰς δυσχερείας τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐξωτερικὰς πληρωμάς. Θὰ ζητήσῃ δὲ σχετικὰς διευκολύνσεις καὶ ἰδίᾳ ἐφοδιασμὸν τῆς χώρας διὰ ξένου συναλλάγματος. Ὁ κ. Μουσάνωφ δὲν εἶνε βέβαιος ἂν θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γενεύην. Καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας θ' ἀναχωρήσῃ τὴν Παρασκευὴν (αὔριον) ὁ κ. Στεφάνωφ μετὰ τοῦ κ. Στογιάννωφ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας, τὸ Σάββατον δὲ ἢ καὶ ἀργότερον ἐνδέχεται ν' ἀναχωρήσῃ διὰ Γενεύην καὶ ὁ κ. Μουσάνωφ, ὅστις, ἐὰν εὑρίσκεται εἰς Γενεύην καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ συναντηθῇ πιθανώτατα μετὰ τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγκύρας ἐρχόμενος ἐνταῦθα, ὁπόθεν θὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην. Κατὰ τὸ συγκροτηθὲν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξητάσθησαν ἰδιαιτέρως καὶ τὰ ἀπομένοντα ἐκκρεμῆ ζητήματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν. Δὲν ἐγνώσθη ἐν τούτοις ἂν κατὰ τὸ συμβούλιον τοῦτο ἔγινε δεκτὴ ἡ ἄποψις περὶ ἀποδοχῆς τῆς διαιτησίας τῶν ἐναπομεινάντων δύο οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς εἶχε προτείνει ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Κατὰ τὴν Τουρκικὴν ἄποψιν, ἡ ἔννοια τῆς σχετικῆς διατάξεως ἀνεφερετο εἰς τὴν διαιτησίαν ὅλων τῶν οὐδετέρων τῆς Μικτῆς (τριῶν) καὶ συνεπῶς ἔδει νὰ καταπέσῃ αὕτη, ἐφόσον ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἀπομεινάντων δύο μόνον οὐδετέρων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ τέως προεδρεύοντος αὐτῆς. Ἐν τούτοις, ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις εἶχε φανῆ διατεθειμένη νὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως, ἡ δὲ σχετικὴ ἀπόφασίς της ἀνεμένετο νὰ ληφθῇ εἰς τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἤδη, μὴ γνωσθείσης τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ καθυστέρησις αὐτὴ σταματᾷ τὸ ἔργον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ μονομερῶς. Ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος κ. Σακελλαρόπουλος, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, ἦλθεν ἐνταῦθα διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔργον τῆς Μικτῆς, θὰ συναντηθῇ αὔριον (σήμερον) μετὰ τοῦ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη ἐδῶ ἵνα συνομιλήσῃ σχετικῶς, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ ζήτημα θὰ διευκρινισθῇ κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΚΤΑΩΡΟΥ

Διὰ Διατάγματος τοῦ ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας, ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία περὶ 8ώρου εἰς ὡρισμένας μεταλλευτικὰς, οἰκοδομικὰς, τυπογραφικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ὑπέρβασις τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς ἡμερησίας ἐργασίας ἐπὶ μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους ὅτι τὸ ἐργοστάσιον δὲν θὰ λειτουργῇ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, ὅτι τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ Σαββάτου θὰ καταβάλληται πλῆρες καὶ ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐργασίμων ὡρῶν δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 48 καθ' ἑβδομάδα. Ἐπίσης ὑπέρβασις τοῦ χρονικοῦ ὁρίου ἡμερησίας ἐργασίας ἐπιτρέπεται εἰς περίπτωσιν ἐπειγούσης ἐργασίας, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὁποίας εἶνε ἀναγκαία πρὸς πρόληψιν ἐπικειμένων ἀτυχημάτων καὶ λοιπά.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΝΥΚΤΟΣ ΕΚΡΙΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΣΤΡΑΤΗΓΗ

ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΑΟΥ ΤΟΝ ΑΠΟΘΕΩΣΑΝ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΤΕΧΕΙ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πειραιῶς ἐκρίθη κατ' οὐσίαν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθές.

Καὶ αὐτοὶ οἱ παλαιότεροι Πειραιεῖς δὲν ἐνθυμοῦνται λαϊκὸν συναγερμὸν εἰς ὄγκον καὶ ἐνθουσιασμόν, δυνάμενον νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς χθεσινὰς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ τῆς γειτονος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῆς Κυριακῆς θὰ κριθῇ ἀκόμη μίαν φορὰν ἐμφαντικώτερον τὴν ἑσπέραν σήμερον μὲ τὴν κάθοδον εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον τοῦ κ. Στρατήγη τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ κατέλθῃ τὴν 7ην μ.μ., ἀπὸ τοῦ ἐξώστου δὲ τοῦ κέντρου θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαὸν περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ψήφου του κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀποφεύγοντες τὰς ἐκλογικὰς προβλέψεις διεκήρυττον, ὅσον ἐγγύζει ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς, ὅτι ἡ πλειοψηφία, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ὁ κ. Στρατήγης, θὰ εἶνε καταπληκτική.

Χθὲς τὴν 7ην νυκτερινὴν συνεκροτήθη εἰς Πειραιὰ τεραστία συγκέντρωσις ὑπὲρ τοῦ Λαϊκοῦ ὑποψηφίου κ. Στρατήγη πρὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ λέσχης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, παραπλεύρως τῆς ὁποίας εὑρίσκονται τὰ γραφεῖα τῶν Ἐθνικιστῶν Πειραιῶς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ ὡμίλησαν ὁ κ. Γιάνναρος καὶ ἄλλοι ῥήτορες.

Εἶχον συγκεντρωθῆ 10000 λαοῦ, πρὸ τοῦ ὁποίου παρήλασαν, ἡγουμένης τῆς μουσικῆς των, 2000 Πειραιεῖς ἐθνικισταί, φίλοι τοῦ κ. Στρατήγη. Κατὰ τὴν παρέλασίν των ἐπεκράτησε φρενῖτις ἐνθουσιασμοῦ καὶ μία ἰαχὴ ἐδόνει μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας τὸν Πειραιᾶ:

— Στρατήγαρος.

Τὸ πλῆθος ἐξαλλον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ καὶ φανατισθὲν ζητεῖ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον τοῦ κ. Στρατήγη. Πράγματι ἐκ τοῦ κέντρου τῶν ἐθνικιστῶν, ἐξῆλθι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἐκκινεῖ ἕνας ἀνθρώπινος χείμαρρος, μία ὁλόκληρος ἀνθρωποθάλασσα 10 χιλιάδων καὶ πλέον λαοῦ, κατέρχεται διὰ τῆς λεωφόρου Γεωργίου Α' πρὸς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον τοῦ κ. Στρατήγη.

Ὁ Πειραιεὺς τοιαύτην ὀγκωδεστάτην διαδήλωσιν εἶχε νὰ ἴδῃ ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ πλέον. Ἡ τροχιοδρομικὴ συγκοινωνία τῆς λεωφόρου Γεωργίου Α' σταματᾷ, ἐνῷ αἱ χιλιάδες τοῦ λαοῦ ἐξῆτωκραύγαζον Στρα-τή-γα-ρος!!! Στρα-τή-γα-ρος!!!

Ἡ κεφαλὴ τῆς διαδηλώσεως εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν Νοταρᾶ ἔχουσα εἰκόνας τοῦ κ. Στρατήγη ἐπὶ κοντῶν πλαισιωμένας δι' ἀνθέων. Ἡ εἴσοδος τῆς διαδηλώσεως χαιρετίζεται διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων ἐκ μέρους τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Στρατήγη. Ὁ ἀνθρώπινος αὐτὸς χείμαρρος ὁλοὲν καταχερτόμενος εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν Νοταρᾶ καὶ φθάνει μέχρι τῆς ὁδοῦ Σταμαδοῦ, ἐπίσης εἶνε κατειλημμένη ἡ λεωφόρος Γεωργίου Α' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Φίλωνος μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου. Αἱ 10 χιλιάδες καὶ πλέον διαδηλωτῶν ἐζήτουν ἐπιμόνως νὰ ἴδωσι τὸν δήμαρχόν τους.

ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

Ὁ κ. Μπούμπουλης ὁμιλεῖ δι' ὀλίγων εἰς τὸ πλῆθος. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη ἐρχόμενος ὁ κ. Στρατήγης εἰς τὸ κέντρον του ἐκ τῆς περιοδείας ἀπὸ τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Ταμπουρίων.

Τὰ πλήθη ἅμα ἀντελήφθησαν τὸ αὐτοκίνητον ἔξωθι τοῦ Τιναγείου κήπου, ὁρμοῦν πρὸς αὐτὸ καὶ τὸ περικυκλώνουν. Θέλουν νὰ σηκώσουν αὐτὸ εἰς τὰ χέρια.

Μετὰ πολλὰς προσπαθείας τῆς ἀστυνομίας κατορθοῦται καὶ ἀνοίγεται δίοδος καὶ οὕτω ὁ κ. Στρατήγης ἀνέρχεται εἰς τὸ ἐκλογικὸν του κέντρον, ἐξελθὼν κατόπιν εἰς τὸν ἐξώστην. Ἡ ἐμφάνισίς του ἠλεκτρίζει τὰ πλήθη. Πίλοι πετῶνται εἰς τὸν ἀέρα, ἡ ἀτμόσφαιρα πληροῦται ἀπὸ μίαν ἰαχήν: Στρατή-γα-ρος!!!

Τέλος μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἀποκατασταθείσης σχετικῆς ἡσυχίας, ὁμιλεῖ δι' ὀλίγων πρὸς τὸν ἐνθουσιῶντα ὄχλον ὁ πολιτευτὴς ἰατρὸς κ. Δ. Μαντούβαλος.

Μετ' αὐτὸν ὁμιλεῖ ὁ κ. Φλῶρος, πρόεδρος τῆς Παμβουλριωτικῆς Ἑνώσεως, ὅστις διὰ δριμυτάτων ἐκφράσεων καταφέρεται κατὰ τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ τῶν ἐλεεινῶν μεθόδων του.

Ἡ Δημοκρατία, ἀγαπητοὶ Πειραιεῖς, λέγει ὁ κ. Φλῶρος, δὲν κινδυνεύει ἐὰν ἐκλεγῇ ὁ κ. Στρατήγης. Ἡ Δημοκρατία δι' αὐτοὺς εἶνε ὁ ἀθέμιτος πλουτισμός, ἡ λαφυραγώγησις τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ ἡ ἀπορρόφησις καὶ τῆς τελευταίας δραχμῆς ἀπὸ τοὺς ἐπαχθεῖς φόρους τοὺς ὁποίους ἡ κυβέρνησις ἐπιβάλλει διὰ νὰ διασταθίζῃ εὐχερῶς μὲ τοὺς φίλους της τὸν πλοῦτόν σας. Σπεύσατε ὅθεν μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ σᾶς διακρίνει τὴν στιγμὴν ταύτην, τὴν Κυριακὴν πρὸ τῆς κάλπης καὶ δώσατε τὴν τελειωτικὴν βολὴν καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ».

Τέλος ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος κ. Στρατήγης παρακαλεῖ θερμῶς τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῇ ἡσύχως, νὰ συμπεριφερθῇ δὲ ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του ὑψηλοφρόνως. Τὸ πλῆθος ἐκσπᾷ εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ κ. Στρατήγη.

Κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἠγόρευεν ὁ κ. Φλῶρος, ἕνας ἐγκαθετος κατορθώσας νὰ εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ κ. Στρατήγη, ἐπεχείρησε νὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν, συνελήφθη ὅμως πάραυτα καὶ παρεδόθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸν Πειραιὰ ἐκ τῆς ὀγκωδεστάτης καὶ πολυπληθεστάτης ταύτης διαδηλώσεως ὑπῆρξε καταπληκτική, οἱ δὲ φιλελεύθεροι Πειραιῶς τρομοκρατηθέντες ἔλεγον ὅτι καὶ ὁ κ. Μιαούλης θὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ κ. Μεταξᾶ.

ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ

Ὁ ὑποψήφιος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Στρατήγης ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ τὴν 6 μ.μ. τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Ταμπουρίων. Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ὑποψήφιοι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσέλθουν, χθὲς τοὐναντίον εἰς τὸν ὑποψήφιον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπεφυλάσσετο ἐνθουσιωδεστάτη ὑποδοχή. Ἀπὸ πρωΐας ἡ εἴσοδος τοῦ συνοικισμοῦ, ἤτοι ἡ ὁδὸς Κων)πόλεως, ἦτο σημαιοστόλιστος καὶ αἱ εἰκόνες τοῦ συμπαθοῦς ὑποψηφίου, πλαισιούμεναι δι' ἀνθέων, ἐστόλιζον τὰς θύρας τῶν καταστημάτων τῶν φανατικῶν φίλων τοῦ κ. Στρατήγη.

Ἀπὸ τῆς 4ης ἀπογευματινῆς πυκναὶ ὁμάδες προσφύγων κατέφθανον ἔξωθι τοῦ κέντρου τοῦ κ. Στρατήγη, εἰς τὸ τέρμα τῆς στάσεως τῶν αὐτοκινήτων, καὶ ἀνέμενον μὲ ἀγωνίαν τὴν ἄφιξιν τοῦ συμπαθοῦς ὑποψηφίου των. Περὶ τὴν 6ην μ.μ. ὁλόκληρος ὁ χῶρος τῆς πλατείας τῆς στάσεως τῶν αὐτοκινήτων ἦτο ὑπερπλήρης.

Μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Στρατήγη. Τὸ πλῆθος ὁρμᾷ πρὸς αὐτὸν καὶ φέρον ἐπὶ τῶν χειρῶν του τὸν ὑποψήφιον, ὁδηγεῖ αὐτὸν ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ναπολέοντος εἰς τὴν θύραν τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένον ἓν βάθρον.

Τὸ πλῆθος ἐκσπᾷ εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς μόλις ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βάθρου ὁ κ. Στρατήγης καὶ μαίνεται ἐξ ἐνθουσιασμοῦ.

Τέλος μετὰ τέταρτον ἀποκαταστάσεώς σχετικῆς ἡσυχίας ὁ πρόσφυξ κ. Μηνᾶς Εὐσταθιάδης λέγει δι' ὀλίγων τὰ ἑξῆς:

«Πρόσφυγες, ἰδοὺ ὁ ἐλεεινὸν κατάντημα εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς περιήγαγεν ἡ ἄφρων πολιτεία τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Τοὺς Φιλελευθέρους, οἵτινες ἀπὸ δεκαετίας διοικοῦν τὸν δύσμοιρον αὐτὸν τόπον, τοὺς γνωρίζετε. Οὐδὲν εὐγενὲς αἴσθημα, οὐδὲν ἰδανικὸν εὐγενὲς τοὺς καθοδηγεῖ. Μόλις ἰδοῦν ὅτι κινδυνεύουν νὰ χάσουν τὰ θέλγητρα τῆς ἐξουσίας, μᾶς ἐνθυμοῦνται καὶ ἔρχονται ἐδῶ καὶ σᾶς λέγουν ὅτι ἡ Δημοκρατία κινδυνεύει. Ὄχι. Ἡ Δημοκρατία δὲν κινδυνεύει. Ἡμεῖς εἴμεθα δημοκρατικώτεροι ἐκείνων.»

Μετὰ τοῦτο ἡ μάζα ἐκκινεῖ πρὸς τὸν συνοικισμόν. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τὴν ὁδὸν Κων)πόλεως ὁ προβολεὺς τοῦ κινηματογράφου «Πάλλας» ἔρριπτε τὰς ἠλεκτρικὰς δέσμας ἐπὶ τοῦ ἐνθουσιώδους πλήθους.

Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ὁ ἐνθουσιώδης προσφυγικὸς κόσμος ἐζητωκραύγαζε: Στρατήγαρος! Στρατήγαρος!

Τέλος ὁ κ. Δήμαρχος φθάνει ἔξωθι τοῦ κινηματογράφου «Πάλλας». Ἐκεῖ εἶχε στηθῆ μία μεγαλοπρεπὴς ἐξέδρα στολισμένη μὲ φοίνικας, πεῦκα καὶ εἰκόνας τοῦ κ. Στρατήγη. Ἀνελθὼν ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ κ. Στρατήγης ὡμίλησε διὰ μακρῶν. Εἶτα οἱ πρόσφυγες κ. κ. Γούναρης, Φλῶρος, Χεντζόγλου, Μαζαράκης καὶ Μαγιόπουλος κατεφέρθησαν δριμύτατα κατὰ τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ ἐτόνισαν πρὸς τοὺς πρόσφυγας ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν κινδυνεύει.

Σᾶς ἐνθουσιοῦνται καὶ σᾶς χρησιμοποιοῦν μόνον ὅταν πρόκειται νὰ σᾶς χρησιμοποιήσουν δι' ἐκλογικοὺς σκοπούς. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἡμεῖς οἱ πρόσφυγες σᾶς συνιστῶμεν νὰ ψηφίσητε Στρατήγην, διότι οὐδένα κίνδυνον ἡ Δημοκρατία διατρέχει. Τοὺς λόγους τῶν ῥητόρων ἐκάλυψαν ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Στρατήγη.

ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας μας, οἱ Βενιζελικοί, προβλέποντες τὴν ἀσφαλεστάτην ἥτταν των, σκέπτονται νὰ φθάσουν καὶ μέχρι τοῦ νὰ ἐξαγοράσουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων τμημάτων.

Ἤδη ἤρχισαν νὰ γίνωνται προτάσεις εἰς τινας ἐξ αὐτῶν ἐὰν θὰ ἦσαν διατεθειμένοι ὁ ὅτου νὰ καθυστερήσουν τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων οὕτως ὥστε αὕτη νὰ γίνῃ τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας, πληρωνόμενοι ἀδρότατα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ταύτην πρὸς τὸν ἐκπνέοντα Βενιζελισμόν.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΑΤΗΓΗ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ κέντρου τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Στρατήγη ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ τοῦ Πειραιῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι μικροπολιτικῶν τερτιπίων τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν καὶ παρακαλεῖ τὸν Πειραϊκὸν λαὸν οὐχὶ μόνον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν νὰ μὴ παρασύρεται ἐκ τούτων ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ προλαμβάνῃ ἐκδηλούμενα.

Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν μετατοπίζοντες τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς θέλουσι ν' ἀποδώσωσιν εἰς ἡμᾶς πολιτειακὰς ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας αὐτοὶ ὀργανώνουν κατὰ σύστημα γνωστὸν εἰς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ἐτῶν.

Διασπείρουσι διαφόρους ἀπειλὰς ἐναντίον τῶν νέων συνδημοτῶν μας περὶ δήξεν διώξεως αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ μας.

Ψάλλουσι δι' ὀργάνων των τὸ θούριον τοῦ «Ἀητοῦ ὁ Γυιὸς» καὶ ἐπιδεικνύουσιν εἰκόνας τῶν Βασιλέων διὰ ν' ἀποδώσωσι εἰς ἡμᾶς τὴν πρόθεσιν πολιτειακῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς βεβαίας ἐπιτυχίας ἡμῶν, τέλος διαδίδουσιν ὅτι παρὰ τὰς καταφανεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ Πειραϊκοῦ λαοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θὰ ἐπικρατήσωσι διὰ διπλοψηφήσεων καὶ ἄλλων νοθευτικῶν μεθόδων.

Πάντα ταῦτα εἶνε κόλπα ἀντίληπτὰ ἀπὸ τοὺς ἀφελεστέρους.

Διότι ἡ πρὸς τοὺς νέους συνδημότας μας συμπεριφορὰ ἡμῶν ἐγγυᾶται οὐχὶ μόνον τὴν ἀπόλυτον διάψευσιν ἀλλὰ καὶ τὴν ὅλως ἀντίθετον διαβεβαίωσιν. Αἱ κατὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Στρατήγη γενόμεναι δηλώσεις ἐπὶ τῆς ἀνυπαρξίας, ἔστω καὶ τῆς παραμικρᾶς, διαθέσεως ἀναμίξεως τοῦ πολιτειακοῦ ζ